

جریان اصلاح طلب که در مقاطع مختلف ۴ سال گذشته با تحت فشار قرار دادن نظام خواستار مذاکرات بی‌قید و شرط با دولت ترامپ شده بود، اکنون با دوگانه‌سازی‌های کاذب مدعی ایجاد فرصت برای مذاکره با دولت بایدن شده است

مخلصان ترامپ چاکران بایدن

با شکست ترامپ این واقعیت مشهود شده است که محاسبات جریان غرب‌گرای داخلی درباره مناسبات ایران و آمریکا

خلاف امنیت و منافع ملی است و هزینه‌های جبران‌ناپذیری به کشور تحمیل می‌کند

یادآوری موضع تاریخی رهبر انقلاب در دیدار آبه شینزو، فرستاده ترامپ:

من شخص ترامپ را شایسته مبادله هیچ پیامی نمی‌دانم و هیچ پاسخی هم به او ندارم و نخواهم داد

تیتراهای امروز

هراس پادشاه سعودی از شکست پروژه فشار حداکثری علیه ایران و تکرار ادعاهای بی‌اساس

شیرش خشک شد

حمله سنگین مقاومت به بادگان نظامی «تداوین» در مارب و تأسیسات نفتی جازان عربستان

شادق انصارالله به گاو شیرده ترامپ

منابع خبری از هلاکت وزیر دفاع و رئیس ستاد مشترک ارتش منصور هادی خیر می‌دهند

طرفداران ترامپ امروز در واشنگتن دی‌سی تجمع برپا می‌کنند

تشدید دو قطبی در آمریکا

ترامپ: سیستم آمریکا ده‌ها هزار رأی من را دزدید
اوباما: اختلافات ما عمیق و دموکراسی‌مان در آستانه سقوط است

دیدگاه

واگذاری سرخانی‌ها به بخش خصوصی و خطر اش

هفت تپه‌سازی در فوتبال ممنوع

مهدی طاهر خانی |

در طول چند سال گذشته مهم‌ترین برنامه بلندمدت وزارت ورزش و جوانان برای ترمیم پرتعداد پایتخت، مربوط به ماجرای

واگذاری این ۲ تیم به بخش خصوصی بود. ابتدا بحث واگذاری در بورس مطرح شد و سپس به فرابورس رسید. فقط لازم است کلیدوازه واگذاری استقلال و پرسپولیس را در موتور جست‌وجو وارد کنید می‌بینید ابتدای سال، وزارت ورزش و جوانان وعده واگذاری در ۶ ماه نخست را اعلام کرده و سپس در نیمه دوم، صحبت پایان سال را مطرح کرده است(۱).

وزیر ورزش از برجسب‌های رنگی که از سوی طرفداران ۲ تیم به او چسبیده خسته شده و تنها راه راهی را واگذاری می‌داند. دولت هم چندین سال سعی کرد این کار را به انجام برساند اما به واسطه بدهی‌های انباشته و مسائل دیگر، این کار به سرانجام نرسید و بعد است

در فرصت باقیمانده تا پایان عمر دولت دوازدهم هم شدنی باشد. عده‌ای تصور می‌کنند تنها راه نجات سرخانی‌ها همین بحث واگذاری به بخش خصوصی است اما نگاهی به تجربه‌های قبل، در دیگر حوزه‌ها مثل هفت تپه و دیگر موارد، نشان می‌دهد واگذاری به بخش خصوصی لزوماً همیشه بهترین راهکار نیست و نخواهد بود.

یکه امروز فوتبال در همه جای جهان به صورت خصوصی اداره می‌شود اما سوال مهم این است: آیا در وضعیت موجود کشور ما، امکان چنین چیزی برای سرخانی‌ها وجود دارد؟ آیا مباحثی مثل حق پخش تلویزیونی و فروش پیراهن و دیگر منابعمی باشگاه‌های مطرح جهان بدون آن امکان بقا ندارند، در کشورمان واقعا به صورت حقیقی و راستین فراهم است؟

اگر قرار باشد تنها در وادی شعار و نگاه به خارج و نمونه‌های بیرونی، بخواهیم برای مدل داخلی خودمان، الگوسازی کنیم بدون هیچ شک و تردیدی، هفت تپه‌های جدید را در فوتبال مان پدید می‌آوریم و خدا می‌داند بعد از آن چه باید بکنیم تا کار به همین روال امروز بازگردد.

دو: امید می‌رود در دولت بعد، پروژه واگذاری به صورت کامل متوقف شود. استقلال و پرسپولیس وضعیتی دارند که شاید به جرات بشود عنوان کرد نمونه مشابه آن در جهان فوتبال یافت نمی‌شود؛ ۲ تیمی که هوادارانش تنها متعلق به یک شهر خاص در کشورمان نیستند و بین جمعیت ۸۰ میلیونی ایران پخش شده‌اند.

ژرمن‌ها هول شده‌اند!

حنیف غفاری |

نگاه

وزیر خارجه آلمان در حالی که هنوز پیروزی نهایی «جو بایدن» در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا رسمیت نیافته، از بازگشت احتمالی دموکرات‌های آمریکا به برجام و لزوم بسط و گسترش تعهدات ایران در توافق هسته‌ای گفته است. «هایکو ماس» در این باره به «سوشیتدپرس» می‌گوید: «احتمال بازگشت آمریکا به برجام تحت ریاست‌جمهوری بایدن وجود دارد؛ به شرط آنکه تهران از نقض (!) تعهدات هسته‌ای خود دست بکشد. برلین نیز مانند آمریکا با نقش بی‌ثبات‌کننده ایران در منطقه، برنامه موشک‌های بالستیک و تهدید ایران علیه اسرائیل مشکل دارد. باید به همراه ایران و آمریکا با هم گفت‌وگو کنیم تا دیگر مشکلات و موضوعات را نیز در این توافق بگنجانیم!» همان‌گونه که پیش‌بینی می‌شد، تروئیکای اروپا، بویژه ۲ کشور آلمان و فرانسه از اکنون بازی خود را در زمین دولت جدید آمریکا آغاز کرده‌اند. برلین، پاریس و لندن از ۱۸ اردیبهشت‌ماه ۹۷ تاکنون، کمترین اقدام عملیاتی در صیانت از منافع حداقلی ایران در برجام انجام نداده و اکنون هم منتظر چنین «قواعد بازی تاکتیکی» خود متناسب با رویکرد آلمانی به استقبال «تغییر برجام» رفته‌اند! به عبارت بهتر، ژرمن‌ها مانند فرانسوی‌ها معتقدند «شاکله برجام» باید حفظ شود و «محتوای آن» به سود منافع مشترک آمریکا و تروئیکای اروپا تغییر یابد. این به معنای «بسط تعهدات ایران» در ازای «قبض تکالیف غرب» است! این اقدامات تاکتیکی، در ذیل استراتژی «مهار حداکثری ایران» صورت می‌گیرد. با این حال دموکرات‌ها معتقدند چنین و تجمیع اجزا و ارکان این استراتژی، باید در چارچوب الگوهای «چندجانبه‌گرایی» و در پس همکاری‌های مستقیم در ۲ سوی آتلانتیک (میان آمریکا و بازیگران اروپایی) حاصل شود.

صورت‌مسأله مشخص است! ژرمن‌ها پروژه «بازگشت به سال ۲۰۱۷» را کلید زده‌اند! سال ۲۰۱۷ میلادی، یعنی زمانی که ترامپ هنوز از توافق هسته‌ای با ایران خارج نشده بود، مقامات اروپایی با واشنگتن در حال برگزاری سلسله مذاکراتی پیچیده و فشرده بر سر «تغییر برجام» در عین «حفظ ظاهر آن» برآمدند. «رکس تیلرسون» وزیر پیشین خارجه آمریکا و «ان ایو لودریان» وزیر خارجه فرانسه (به نمایندگی از اتحادیه اروپایی) نقش بسزایی در هدایت این پروسه داشتند. با این حال پس از برکناری تیلرسون و نهایی شدن تصمیم ترامپ درباره خروج از برجام – که مصرفی داخلی در آمریکا داشت –

صورت‌مسأله مشخص است! ژرمن‌ها پروژه «بازگشت به سال ۲۰۱۷» را کلید زده‌اند! سال ۲۰۱۷ میلادی، یعنی زمانی که ترامپ هنوز از توافق هسته‌ای با ایران خارج نشده بود، مقامات اروپایی با واشنگتن در حال برگزاری سلسله مذاکراتی پیچیده و فشرده بر سر «تغییر برجام» در عین «حفظ ظاهر آن» برآمدند. «رکس تیلرسون» وزیر پیشین خارجه آمریکا و «ان ایو لودریان» وزیر خارجه فرانسه (به نمایندگی از اتحادیه اروپایی) نقش بسزایی در هدایت این پروسه داشتند. با این حال پس از برکناری تیلرسون و نهایی شدن تصمیم ترامپ درباره خروج از برجام – که مصرفی داخلی در آمریکا داشت –

از روی چنین مواضع و اظهاراتی نبیند.

یادداشت
سیاست‌هایی که تحت عنوان سیاست‌های توسعه صنعتی در کشور در حال اجراست، باعث نادیده گرفتن توان بخش کشاورزی در سال‌های اخیر شده و چون تمایل دولت‌ها به سمت تأمین نیاز داخلی کشور از طریق واردات بوده، بخش کشاورزی با رکودی بسیار شدید مواجه شده است.

کشورهای توسعه‌یافته‌ای که سیاست‌های توسعه صنعتی را در دستور کار خودشان قرار داده بودند، با گذر زمان متوجه شدند تأکید بر توسعه صنعتی، خود به خود رکود بخش کشاورزی را برای‌شان رقم خواهد زد، در نتیجه از یک زمانی به بعد در سیاست‌های خود تغییر رویه داده و به سمت توجه به بخش کشاورزی رفتند.

با وجود این تجربه در دنیا، این سیاست‌ها هنوز در کشور، پابرجاست و بسیاری از مسئولان معتقدند باید توسعه صنعتی اتفاق بیفتد و از ظرفیت بخش کشاورزی غافل هستند، در حالی که کشاورزی با مسائلی چون امنیت ملی و اشتغال‌زایی ارتباط تنگاتنگ دارد.

۱- در مقوله امنیت ملی، گندم یک کالای استراتژیک برای کشور است اما بتازگی ردیف طرح خودکفایی گندم را حذف کرده‌اند و از آنجا که هزینه تولید و بهره‌وری گندم و قیمت خرید تضمینی آن از سوی دولت پایین است، کشاورز برای کشت گندم ترغیب نمی‌شود. این در حالی است که اگر سطح کشت گندم در کشور پایین بیاید، به دلیل وجود فشارهای تحریمی که در حوزه‌های مختلف وجود دارد، در تأمین کالای بسیار استراتژیک گندم نیز دچار وابستگی شده و مشکلات دوچندان خواهد شد.

مشکل دیگر این است که ما از ظرفیت‌های موجود در بخش کشاورزی غافل شده‌ایم. یکی از این ظرفیت‌ها اشتغال‌زایی است. بر اساس آمار موجود، بخش کشاورزی ۳۰ درصد کل شاغلان اقتصاد ایران را به خود اختصاص داده است اما متأسفانه دولت‌های ما اعتقادی به اینکه در الگوهای خود کشاورزی را به عنوان یکی از بخش‌های مهم اقتصاد ببینند، ندارند. این مسأله از همان نگاه سنتی به کشاورزی نشأت

یارانه باید به تولیدکننده داده شود نه مصرف‌کننده

دکتر مهدی بشارت‌ده سلوئی |

یکی از راه‌های حل این مشکل و تغییر نوع نگاه به کشاورزی، تغییر نظام حسابداری ملی و وارد کردن ارزش واقعی خدمات بخش کشاورزی به محاسبات و ارزیابی اقتصادی آثار مستقیم و غیرمستقیم و آشکار و پنهان طرح‌ها و فعالیت‌های اقتصادی است و اگر اینها در نظام حسابداری کشور وارد شود، شاخص رتبه‌بندی بخش کشاورزی نیز مانند سایر بخش‌ها تغییر کرده و بر رشد این صنعت تأثیر خواهد گذاشت.

همچنین بخش کشاورزی و منابع طبیعی کشور نیازمند یک سرمایه‌گذاری اصولی است و باید با خروج دولت از این بخش یک فضای کسب‌وکار مناسب برای نقش‌آفرینی بخش خصوصی و تعاونی‌ها به وجود آید. اقتصاد دولتی، موجب رانت و فساد خواهد شد و تا زمانی که اقتصاد ما دولتی است این پیشنهادها و تغییرها عملی نخواهد شد.

متأسفانه در حال حاضر دولت نقش اصلی را در بخش کشاورزی داشته و اتحادیه‌ها و تشکل‌هایی که کشاورزان از آن منتفع هستند، کمترین نقش را ایفا می‌کنند. اگر نقش این مراکز برجسته شود، منافع کشاورزان بهتر تأمین شده و بهتر می‌توان بخش کشاورزی را مدیریت کرد.

۳- یکی دیگر از مشکلات کشاورزی، راهبرد جایگزینی واردات و ارتقای صادرات است. این تلقی اشتباه بوده و خسارتی را به دنبال دارد زیرا جایگزینی واردات و ارتقای صادرات جانشین هم نبوده و در اصل مکمل یکدیگرند و باید در بخش کشاورزی این ۲ کنار یکدیگر دیده شوند.

در کره‌جنوبی و چین تایپه، راهبرد جایگزینی واردات را در مسیر توسعه فناوری محصولات کشاورزی به کار گرفته و آن را به صادرات منتقل کردند، یعنی مسا باید در بعد محصولاتی که در تولید آن مزیت نسبی داریم، استراتژی توسعه صادرات را از طریق وارد کردن تکنولوژی ساخت دستگاه‌ها و ماشین‌آلات مورد نیاز انجام دهیم.

نکته آخر آنکه مشکل اساسی بخش کشاورزی ایران این است که مسئولان اجرایی به دنبال یک الگوی توسعه متناسب با ظرفیت‌های بخش کشاورزی کشور نرفته‌اند و در این بخش تنها به دنبال تقلید هستند.

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۲۳۱